

ZIEMIANIE W PORTRECIE I FOTOGRAFII

Daniel Kamiński

ZIEMIAŃSKIE TRADYCJE WESELNE

Staropolskie obyczaje weselne szlachty doczekały się już kilku opracowań, chociaż nikt szczegółowo nie zajął się zbadaniem, jak wyglądały śluby ziemiańskie na przełomie XIX i XX wieku. Ponieważ obyczaje weselne z czasem się zmieniały, pragnę nakreślić tylko to, co charakteryzowało je przed pierwszą wojną światową. Ogromna wiedza na ten temat zawarta jest w pamiętnikach potomków ziemian i w prasie z tego okresu. Relacje ze ślubów zamieszczał m.in. „Dziennik Poznański”, „Kurier Warszawski”, „Gazeta Lwowska” i krakowski „Czas”. W dwudziestoleciu międzywojennym dołączyło do nich także czasopismo „As”.

Do aranżowania małżeństw dochodziło najczęściej w okresie karnawału. Był to sprzyjający okres, kiedy młodzież wraz z rodzicami przyjeżdżała do Krakowa, Poznania, Warszawy czy innych miast w celu zapoznawczym. Zaręczyny odbywały się wkrótce po zaakceptowaniu kandydata czy kandydatki przez rodziców młodych. Ogromnym sukcesem dla matki były zaręczyny córki po jej pierwszym karnawale. Po powrocie do domów następowały gorączkowe przygotowania do wprowadzenia narzeczonych na nową drogę życia. Rodzice pana młodego przygotowywali dom dla „nowej pani”, a rodzice panny młodej wyprawę i posag, który na początku XX wieku przeliczano z reguły na

gotówkę. Starym zwyczajem, zawiadomienia o ślubie drukowano na dużych kartonowych arkuszach, zgiętych na pół. Po lewej stronie rodzice panny młodej zawiadamiali o planowanym małżeństwie córki, a po prawej rodzice pana młodego. Zawiadomienia te były wysyłane do wszystkich bliższych i dalszych krewnych, znajomych, a często także do papieża z prośbą o błogosławieństwo. Dla osób, które miały uczestniczyć w ceremonii zaślubin, a później w przyjęciu weselnym dołączano do zawiadomienia odrębną wkładkę z zaproszeniem.

Wesela organizowane na wsi urządzano w domu panny młodej, zaś w mieście – w hotelach. Te rodziny, które w mieście posiadały pałace lub mieszkania urządzały wesela w domu¹⁰⁰. Śluby w miastach organizowano w ulubionych parafiach ziemiaństwa. W Warszawie, od drugiej połowy XIX wieku był to kościół ss. Wizytek, a orszak weselny po uroczystości kościelnej udawał się zazwyczaj do hotelu Europejskiego lub do najnowocześniejszego wówczas

¹⁰⁰ W Warszawie swoje pałace posiadali Braniczcy, Brzozowscy, Czetwertyńscy, Potoccy, Zamoyscy i inni. W Krakowie rodzinne wesela urządzało m.in. w pałacu Potockich zwanym „pod Baranami” i w pałacu Tarnowskich zwanym „Na Szlaku”.

warszawskiego hotelu Bristol, działającego od 1901 roku. W Krakowie takim hotelem był Grand, a w Poznaniu hotel Bazar. Przed wyznaczoną datą ślubu rodzice młodych i ich krewni organizowali szereg tzw. „wieczorów” w celu poznania dwóch łączących się rodzin.

Na przełomie XIX i XX wieku śluby i wesela z reguły urządzano hucznie. Świadczą o tym szczęśliwie zachowane fotografie oraz opisy pamiętnikarskie i prasowe. Skromne uroczystości organizowano zazwyczaj w przypadku rodzinnej żałoby lub gdy ślub odbywał się na Jasnej Górze w Częstochowie.

Wesela na wsi były zawsze bardziej rodzinne i okazałe. Uczestniczyła w nim cała wieś. Włościanie budowali bramy triumfalne wzdłuż drogi z dworu do kościoła¹⁰¹. Kobiety ubierały kościół brzoškami i kwiatami z parku dworskiego, a panowie w dniu ślubu tworzyli często asystującą parze młodej banderę na koniach. Ślub na wsi wiązał się zawsze z poznaniem nowego domu i panujących w nim zwyczajów. Goście przyjeżdżali z reguły w przeddzień zaślubin na tzw. „wieczór dziewiczy” z tańcami. Zaproszeni mieli zapewniony nocleg w domu panny młodej lub w domach okolicznych ziemian. Prezenty ślubne wystawiano na widok publiczny. Wśród nich pojawiały się najczęściej srebra, kryształy, porcelana, antyki etc. Nowożeńcy otrzymywali także tzw. „księgę gości”, ozdobioną monogramami i datą ślubu, do której mieli się wpisywać bywalcy ich przyszłego domu¹⁰². W dzień ślubu od rana trwały ostatnie przygotowania do uroczystości. W buduarze panie ubierały pannę młodą. W tamtym czasie suknie ślubne, w przeciwieństwie do kreacji pozostałych pań, charakteryzowały się zawsze skromnością. Szyto je z reguły z jedwabiu, ozdabiając najwyżej rodowymi koronkami¹⁰³. Tiulowy welon panny młodej przybierano kwiatami pomarańczy i mirtu. Na przełomie XIX

i XX wieku upowszechnił się zwyczaj ubierania do ślubu przez pana młodego fraka, takiego jak na wieczór. Tylko starsi wiekiem preferowali surduty. Ponieważ prawo w zaborze austriackim pozwalało na publiczne noszenie strojów narodowych, niektórzy panowie ubierali kontusze¹⁰⁴. Po pierwszej wojnie światowej, kiedy pojawiła się taka możliwość, panowie młodzi zawsze z dumą wkładali mundury wojska polskiego. Pod koniec lat dwudziestych ślubną modę męską zdominowały fraki typu angielskiego.

Przed wyjściem do kościoła, w salonie, para młoda przyjmowała błogosławieństwo rodziców, dziadków lub starszych krewnych. Często towarzyszyli temu goście ustawieni naokoło. Dopiero po spełnieniu tej ceremonii narzeczeni wychodzili z domu jako ostatni. Do kościoła goście przyjeżdżali coraz modniejszymi samochodami, zaś dla młodych stosowne były tylko karety, w których jechali osobno. Zaprzęgano je z reguły co najmniej w czwórkę koni¹⁰⁵.

Kościół, w którym odbywał się ślub, zawsze był odświętnie „umajony”. Kwiaty dostarczała dworska oranżeria. Przed ołtarzem tradycyjnie rozwijano kobierce. Ołtarz doświetlano dworskimi kandelabraми. Do kościoła goście wchodzili zawsze ustawieni w parę, w tzw. cortége. O tym, jak powinni zajmować miejsca w ławkach, decydowała matka panny młodej. Na progu świątyni młodą parę witał ksiądz. Oblubienica wchodziła zawsze prowadzona przez kawalerów - braci lub kuzynów, pełniących rolę drużbów. Pan młody zaś - przez siostry lub kuzynki, będące druhami. Tuż przed wymianą obrączek chór śpiewał hymn *Veni Creator*. Panna młoda odchodziła od ołtarza w towarzystwie swoich starszych krewnych, podobnie pan młody.

Po zakończonej uroczystości kościelnej nowożeńcy, już po raz pierwszy razem, lecz jako ostatni przyjeżdżali jedną kareta do domu weselnego. W niektórych rodzinach na progu witano ich chlebem i solą. Następnie przyjmowali życzenia od gości. Po spełnieniu tego obowiązku wszyscy zaproszeni zasiadali do śniadania lub obiadu. Odbywało się to często w zbudowanych na ten cel namiotach, które jako

¹⁰¹ Na ślubie Karola hr. Koczorowskiego z Emilią Kurnatowską w 1913 roku wzdłuż całej drogi z pałacu do kościoła ustawione były włościanki w strojach ludowych, trzymające girlandy z liści dębowych i kwiatów.

¹⁰² Dzięki zachowanym księgom gości, można stwierdzić, że często pierwsze autografy składali goście w dniu ślubu. Dołączano do nich toasty i mowy wygłoszone przy obiedzie.

¹⁰³ Tradycją niektórych rodów było przerabianie sukni ślubnej na ornaty. Spódnica z długim trenem była uszyta w ten sposób, że po rozpruciu szwów składała się z całych, prostokątnych brytów.

¹⁰⁴ W Wielkopolsce tylko za pozwoleniem miejscowego landrata można było pokazać się publicznie w kontuszu.

¹⁰⁵ Na ślubie Jana hr. Szoldrskiego z Elżbietą ks. Czartoryską w 1908 roku, pan młody jako hrabia jechał do kościoła w poczwórnej karecie, a panna młoda jako księżniczka - w poszóstnej karocy.

jedyne mogły pomieścić dużą liczbę gości. Stoły zastawiano najcenniejszą porcelaną i srebrami. Menu składało się z kilku potraw, z czego pierwszą był z reguły rosół - consomme, a ostatnią owoce i sery. Do uczy weselnej podawano stare wino. W niektórych domach zachował się zwyczaj podawania węgrzyna, trzymanego na tę okazję od ślubu rodziców panny młodej. Tradycją były mowy i toasty, których wygłaszano przynajmniej kilka. Pierwszy zabierał głos ksiądz lub ojciec panny młodej. Dalej wznoszono toasty na cześć rodziny panny młodej, pana młodego, duchowieństwa i wielu innych. Ostatnim był staropolski toast „kochajmy się”¹⁰⁶. Ponadto w trakcie uczy odczytywano listy i telegramy gratulacyjne nadesłane tego dnia. W Wielkopolsce od 1895 roku telegramy wypisywano na specjalnych kolorowych arkuszach, nazywanych kościuszkowskimi. Niejednokrotnie wśród tej korespondencji było błogosławieństwo od wysokich dostojników kościoła, a nawet papieża.

Po śniadaniu lub obiedzie towarzystwo weselne ustawiane było do grupowej fotografii. W tym celu sprowadzano fotografa z miasta¹⁰⁷. Następnie państwo

¹⁰⁶ O wygłoszenie toastu „Kochajmy się” proszono zwykle gościa honorowego, mającego zdolności oratorskie. Powiadamiano go zawsze wcześniej, aby mógł się przygotować. Toast mógł być wygłaszany wierszem lub prozą.

¹⁰⁷ W wielu wypadkach fotograf wykonywał kilka lub kilkanaście fotografii, które następnie wklejał do specjalnie przygotowanego albumu.

Zaręczyny Edwarda Bielskiego z Atteczyzny na Litwie z Franciszką Komierowską w marcu 1909 roku w Nieżychowie. Błogosławieństwa udzielają m.in. Maria z Kurnatowskich Komierowska z Nieżychowa, Maria z Woyniłłowiczów Bielska, Karolina z hr. Potworowskich Horwatt z Narowli i Zygmunt Kurnatowski z Gościeszyna. Ślub odbył się 6 lipca 1909 roku w Komierowie koło Sępólna Krajeńskiego. Obszerna relacje z tego wydarzenia umieszczona została w Dzienniku Poznańskim. Ze zbiorów p. Marii Mączynskiej

młodzi przebierali się w strój podróżny i wyjeżdżali do swojego majątku lub w podróż poślubną. Rodzice i goście odprowadzali młodych do karety, ewentualnie do pociągu. Przed I wojną światową popularnymi miejscami do spędzenia podróży poślubnej był Wiedeń i uzdrowisko Abbazja (dzisiejsza Opatija w Chorwacji). Przyjazd i powitanie nowożeńców w przeznaczonym dla nich majątku połączony był z uroczystym obchodem, który przygotowywali rodzice pana młodego, włościanie oraz administracja dóbr.

Apel do czytelników:

W dzisiejszym numerze Wiadomości Ziemiańskich prezentujemy wybrane zbiorowe fotografie ślubne. Mają one ogromne znaczenie dokumentalne i poznawcze. Zdajemy sobie sprawę, że w Państwa archiwach znajdują się również ciekawe dokumenty ikonograficzne. Prosimy o podzielenie się tymi pamiątkami z naszym czasopismem i przesyłanie ich na adres pocztowy PTZ lub adres e-mail Wiadomości Ziemiańskich. Będziemy je sukcesywnie publikować na naszych łamach. Jeżeli zachowała się lista gości, to prosimy o jej załączenie. Interesują nas fotografie ślubne wykonane do 1939 roku. Po sporządzeniu kopii oryginalne fotografie będą Państwu zwracane.

Ślub Władysława ks. Sapiehy z Krasieczyna z Elżbietą hr. Potulicką. Odbył się 30 czerwca 1881 roku w Krakowie. Ze zbiorów
Rząd I od lewej siedzą: Ignacy hr. Potulicki w kontuszu, Maria z hr. Potulickich Sobańska, ks. Adam hr. Potulicki, Bogdan
z Samostrzela.

Rząd II od lewej stoją: Jan hr. Grudziński, Michał ks. Ogiński z Pługian, Zygmunt hr. Szembek w kontuszu, Jerzy hr. Myskiński
hr. Żółtowski z Godurowa, N.N.

Rząd III od lewej stoją: Zdzisław hr. Tarnowski w kontuszu, Włodzimierz hr. Skórzewski z Czerniejewa, Ksawery hr. Krasieczynski
z hr. Zamoyskich hr. Plater-Zyberk, Maria z ks. Lubomirskich hr. Tyszkiewicz, Maria z hr. Hussarzewskich hr. Potulicka, ks.
ks. Ogińska z Pługian, Franciszka z hr. Badenich hr. Potulicka z binoklami, Jadwiga hr. Hussarzewska, Stefan hr. Zamoyski

Rząd IV od lewej stoją na tarasie: Ignacy Dembowski, Helena z hr. Sierakowskich hr. Hussarzewska, Zofia hr. Potulicka, Ernest
zefa hr. Potulicka, N.N., Jan Florian hr. Zamoyski, Władysława ks. Sapieha, Teresa z hr. Potulickich hr. Sobańska, N.N., N.N.
ks. Sapieha, Stanisław Kostka hr. Zamoyski, Zofia z hr. Zamoyskich hr. Tarnowska, Jadwiga z hr. Zamoyskich hr. Wodziecki
z Niechanowa, N.N., Maria hr. Thun, Marian Sokołowski, Ludwika z hr. Wodzickich Sobańska z Guzowa, Stanisław Wyszyński

p. Izabeli Broszkowskiej

u ks. Ogiński z Retowa, dziewczynka, chłopiec, N.N., N.N., Cecylia z hr. Zamoyskich ks. Lubomirska, Ignacy hr. Bniński

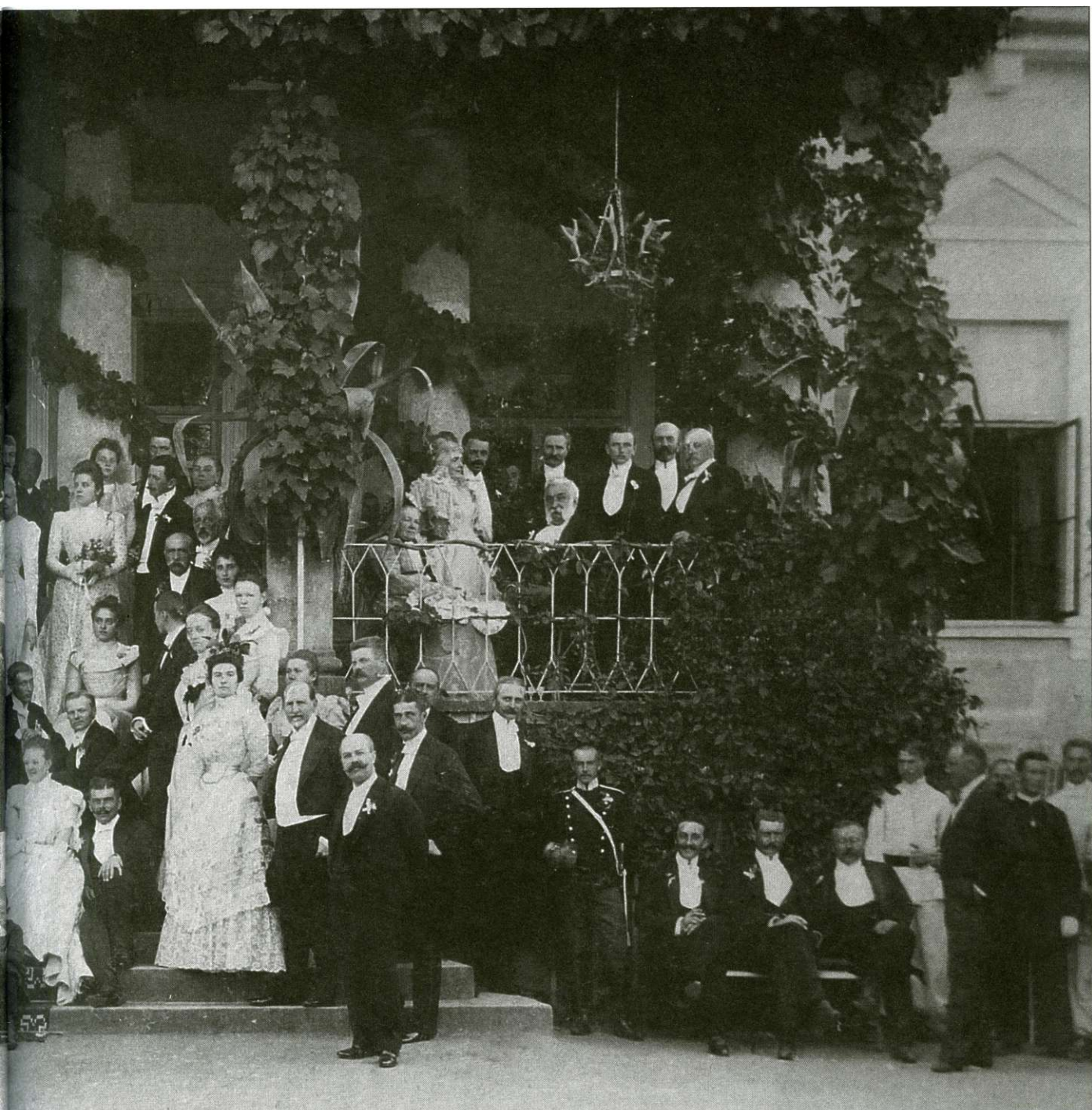
elski w kontuszu, N.N., Eustachy ks. Sanguszko, Marceli Sobański, Jan Czorba z Krajewic, Zygmunt Dembowski, Marceli

z Chołoniowa, Tomasz hr. Zamoyski, Juliusz hr. Tarnowski w kontuszu, Konstancja z hr. Zamoyskich ks. Sanguszko, Teresa
am hr. Tarnowski, N.N., Zdzisław ks. Lubomirski, Aniela hr. Potulicka z Potulic, N. hr. Zamoyska, Maria z hr. Skórzewskich
w kontuszu, N.N., Franciszek hr. Potulicki

ła z Łackich hr. Bnińska z Samostrzela, Helena z hr. Grocholskich Belina Brzozowska, Maria hr. Bnińska z Samostrzela, Jó-
N.N., Elżbieta z hr. Potulickich ks. Sapieżyna, N.N., Maria z hr. Potulickich ks. Ogińska z Retowa, Jadwiga z hr. Zamoyskich
, Pelagia z hr. Zamoyskich Iv Rembielińska IIv Branicka, chłopiec, Antoni hr. Potocki w kontuszu, Franciszek hr. Żółtowski
ti, Fryderyk hr. Thun, Karolina z hr. Thunów ks. Sanguszko, Paweł Chościak-Popiel z Kurozwek.

Ślub Zygmunta hr. Broel-Platera z Białaczowa z Anną Belina-Brzozowską. Odbył się 30 sierpnia 1899 roku w Popieluchach.
I rząd od lewej siedzą: Janusz ks. Radziwiłł z Towian, Zenon hr. Brzozowski, Pelagia Brzozowska (potem Potocka), Tadeusz hr. Wodzicka (potem Michałowska), Remigiusz hr. Grocholski, N.N., Jadwiga z hr. Brzozowskich hr. Ronikier, Konstanty hr. Brzozowski.
II rząd od lewej stoją: N.N., Stanisław hr. Wodzicki, N.N., N.N., Henryk Lipkowski, N.N., Zdzisław hr. Grocholski z Pietniczan, Szemiot, Zofia z hr. Zamoyskich hr. Grocholska, Zofia hr. Grocholska (potem Krasicka), Anna z hr. Brzozowskich hr. Sobańska, Helena z Meysztowiczów Lipkowska, Zofia Brzozowska, Maria z Czarnomskich hr. Wodzicka, N.N., Mikołaj hr. Brzozowski.
III rząd od lewej stoją na ganku: Konstanty hr. Broel-Plater, Józef hr. Broel-Plater z Nieklania, Maria z ks. Radziwiłłów hr. Brzozowski z Sokołówki, Karol hr. Brzozowski, Maria Bolland, Karol ks. Radziwiłł z Towian, Zofia z Dzierżykraj-Morawski, Wanda z hr. Zamoyskich hr. Grocholska, Stanisław hr. Grocholski z Pietniczan, Helena z hr. Grocholskich hr. Brzozowska z Tyszkiewicz z Zatrocza, Edward hr. Broel-Plater, Józef hr. Tyszkiewicz z Zatrocza, N.N., N.N., N.N., Eliza z hr. Szemborskich hr. Sobański z Guzowa, Henryk hr. Broel-Plater, prof. Kazimierz Dzierżykraj-Morawski, N.N.

na Podolu. Ze zbiorów Janusza Przewłockiego

ks. hr. Grocholski, Anna hr. Grocholska, Henryk hr. Grocholski, N.N., Michał hr. Grocholski, Helena hr. Grocholska, Maria ks. Czetwertyński, Michał hr. Ronikier z Waładynki, Hieronim Sobański, N.N., N.N.

ks. N.N., Michał hr. Sobański z Guzowa, N.N., N.N., Wacław Jełowicki, Ewelina Jełowicka, N.N., N.N., Zofia z hr. Grocholskich hr. Broel-Plater, Zygmunt hr. Broel-Plater z Białaczowa, Tadeusz hr. Grocholski, Tadeusz Brzozowski, Maria z hr. Grocholskich ks. Czarnomski, Artur Russanowski, N.N., N.N., N.N., Mieczysław Szemiota, N.N.

ks. Czerniewska z Lubostronia, Witold hr. Skórzewski z Lubostronia, Jadwiga z hr. Broel-Platerów ks. Radziwiłł z Towian, Karol hr. ks. hr. Broel-Plater, Ludwik hr. Broel-Plater z Białaczowa, Pelagia z hr. Potockich hr. Brzozowska, Władysław hr. Brzozowski, ks. Bpiałuch, Jan hr. Brzozowski z Popieluch, N.N., Stefania ks. Czetwertyńska (potem Raczyńska), Jadwiga z ks. Czetwertyńskich ks. Czarnomska, Emilia z hr. Łubieńskich hr. Sobańska, Władysław Sobański, Stanisław ks. Czetwertyński ze Skidla, Feliks

Ślub Ludwika bar. Pugeta z Julią hr. Kwilecką. Odbył się 12 sierpnia 1902 roku w kościele w Ostrorogu, a przyjęcie weselne w Ostrorogu.
I rząd od lewej siedzą: Stanisław hr. Żółtowski, Stanisław hr. Kwilecki, Janina hr. Żółtowska (potem Morstinowa), Mieczysław hr. Kwilecki, Maria z Mańkowskich hr. Kwileckich, Wanda z hr. Kwileckich Niegolewska, Barbara z Mańkowskich Turno.
II rząd od lewej siedzą: ks. Feliks Laudowicz, Jadwiga z hr. Załuskich hr. Kwilecka, Maria Stablewska, Anna z Myłków hr. Kwilecki, Maria z Mańkowskich hr. Kwileckich, Wanda z hr. Kwileckich Niegolewska, Barbara z Mańkowskich Turno.
III rząd od lewej: Kazimierz Turno, Dobiesław hr. Kwilecki z Kwilcza, Stanisław Mańkowski, Hektor hr. Kwilecki, Zofia hr. Kwilecki (potem Tyszkiewicz), Tekla Mańkowska (potem Chłapowska), Anna Stablewska, Stanisław Wysocki, Maria bar. Puget, Małgorzata hr. Kwilecki, Kerek Kościelski ze Śmiłowa, ks. Włodzimierz Sypniewski z Ostroroga, Teodor Mańkowski, Kazimierz Mańkowski, Protazy hr. Kwilecki.
IV rząd od lewej na balkonie: N.N., Stanisław hr. Kwilecki, Jadwiga z ks. Lubomirskich hr. Kwilecka, Stefan hr. Kwilecki, Adam hr. Kwilecki, Anna z hr. Kwileckich hr. Mielżyńska z Drezna, Maria z hr. Kwileckich hr. Żółtowska z Jarogniewic, Adam hr. Kwilecki.

w Oporowie koło Szamotuł.

Kwilecki.

lewska z Antoninka, Julia z hr. Kwileckich bar. Puget, Maria z Chłapowskich Mańkowska, Ludwik bar. Puget, Mieczysław
Stanisław Turno z Objezierza, Anna z Michałowskich Mańkowska.

Kwilecka (potem Sobańska), Maria z Niegolewskich Mielęcka z Buszewa, Karol Stablewski z Antoninka, Maria hr. Kwilecka
z hr. Stadnickich Mańkowska, Zofia Mańkowska (potem Radionoff), Henryk Mańkowski, Wincenty Niemojowski ze Śliwnik,
Mielęcki z Buszewa, Jan Niemojowski, Mieczysław Niemojowski, Jerzy Niemojowski.

Władysław z hr. Zamojskich hr. Kwilecka, Maria z Karskich hr. Kwilecka, Anna z hr. Kwileckich Niezabytowska, Kazimierz
Wójtowski z Jarogniewic, Wacław Mańkowski, Stanisław Niezabytowski, Marcei Krajewski- malarz.

Towarzystwo karnawałowe po ślubie Jana Bispinga z Massalan z Ewą Rudominianką-Dusiatską. Ślub odbył się 27 stycznia 1904 roku w Kościele Wizytek w Warszawie, a przyjęcie weselne w hotelu Bristol. W uroczystości brały udział rodziny: Bispingów, Branickich, Czarneckich, Czetwertyńskich, Czorbów, Kossakowskich, Montwiłłów, Morawskich, Platerów, Potockich, Sieheniów, Żółtowskich, Radziwiłłów i wielu innych. Ze zbiorów p. Izabeli Broszkowskiej

Parking automobilowy na ślubie Feliksa hr. Sobańskiego z Guzowa z Zofią hr. Kwilecką. Ślub odbył się 21 października 1913 roku w Kwilczu koło Międzychodu. Ze zbiorów Janusza Przewłockiego

Ślub Karola hr. Koczorowskiego z Rządkowa i Broniewa z Emilią z Bytynia Kurnatowską. Ślub odbył się 27 czerwca 1913 roku w Gościeszynie koło Wolsztyna. Na fotografii para młoda prowadzona przez rodziców wychodzi z pałacu do kościoła. W kościele nastąpiła wymiana prowadzących. Ze zbiorów p. Jadwigi Koczorowskiej

Od prawej: Zygmunt hr. Kurnatowski, Emilia z hr. Kurnatowskich hr. Koczorowska, Józef hr. Koczorowski, Józio Kurnatowski-Mielżyński trzyma tren, Izabella z Zabłockich hr. Koczorowska, Karol hr. Koczorowski, Maria z hr. Mielżyńskich hr. Kurnatowska, Zofia Grotowska z Mnichu (potem Radoszewska z Załuskowa), Maria Kurnatowska (potem Janta-Półczyńska z Żabiczyna), Konstancja Kurnatowska (potem Koczorowska z Witosławia). Szczegóły z tego ślubu zamieszczone były w numerze 22 Wiadomościach Ziemiańskich z 2005 r.

Ślub Mieczysława hr. Kwileckiego z Malińca z Marią hr. Zamoyską. Odbył się 9 czerwca 1921 roku w Kościele Wizytek w Włostowie.
I rząd od lewej siedzą: Jan Żółtowski, Stefan hr. Czarnecki z Dobrzyńcy, N.N., Antoni Puszet, N.N., Stanisław hr. Zamoyski z Włostowa.
II rząd od lewej stoją i siedzą: Stanisław Dembiński, Maria hr. Tyszkiewicz (potem Wielopolska), Celina hr. Żółtowska z Włostowa, Mieczysław hr. Kwilecki, Zofia z ks. Czetwertyńskich hr. Zamoyska, Maria z Karskich hr. Kwilecka, Seweryn ks. Czetwertyński z Włostowa.
III rząd od lewej: Jadwiga hr. Kwilecka (potem Czartoryska), Joanna z hr. Tyszkiewiczów hr. Tyszkiewicz, Zofia hr. Zamoyska z Włostowa, Kazimierz hr. Kwilecki z Grodzca, Krystyna hr. Broel-Plater (potem Radziwiłł), Anna z hr. Brzozowskich hr. Broel-Plater z Włostowa.
IV rząd od lewej: Zofia z hr. Zamoyskich hr. Grocholska, N.N., Zygmunt hr. Broel-Plater z Białaczowa, Eustachy ks. Sapiel z Włostowa, Karol hr. Karski z Górek, N. Żółtowski, N.N., Jadwiga z ks. Czetwertyńskich hr. Tyszkiewicz, Zofia z hr. Załuskich hr. Kwilecka z Włostowa, Plater, Michał hr. Krasieński, Karol hr. Raczyński ze Złotego Potoku.
V rząd od lewej: N.N., N.N., Seweryna ks. Sapiel (potem Vogel-Eysern), Michał hr. , Eliza hr. Broel-Plater (potem Kwilecka z Małej Wsi, N.N., Zofia Karska z Włostowa (potem Mycielska z Gałowa), Henryk hr. Grocholski, Włodzimierz ks. Czetwertyński z Włostowa, N.N., Edward hr. Broel-Plater, Jerzy Turno z Objezierza

zawie, a przyjęcie weselne w pałacu Czetwertyńskich na Krakowskim Przedmieściu. Ze zbiorów Janusza Przewłockiego
zycy, Teresa hr. Zamojska (potem Czartoryska z Konarzewa), Antoni hr. Plater-Zyberk, N. Karski.

gniewic, Karolina z ks. Bourbonów ks. Zamojska z Podzamcza, Maria z Uruskich ks. Czetwertyńska, Maria hr. Zamojska,
ski, Izabella hr. Broel-Plater z Osuchowa, Zofia ks. Sapieha (potem Czarkowska-Golejewska), Konstanty ks. Czetwertyński
iepokalanka), N.N., Maria z ks. Czetwertyńskich hr. Tarnowska, Władysław hr. Zamoyski, ks. Biskup Włodzimierz Jasiński,
łaczowa, Anna z hr. Zamojskich hr. Zamojska, N.N., N.N.

Spuszy, Andrzej hr. Zamoyski, Michał Mycielski z Gałowa, Izabella z hr. Mielżyńskich Karska z Górek, N.N., Włodzimierz
ą, Rajnold hr. Przeździecki, Eugeniusz hr. Tyszkiewicz, Zygmunt hr. Wielopolski, N.N., Joanna z hr. Tyszkiewiczów hr. Broel-

Zofia hr. Grocholska (potem Krasicka), Maria hr. Kwilecka (potem Dembińska), N.N., N.N., N.N., Dorota ks. Lubomirska
yński, N.N., N.N., N.N., N.N., Tomasz Żółtowski, Róża z ks. Radziwiłłów ks. Czetwertyńska, Feliks hr. Sobański z Guzowa,